

Rackelhanen

Det var vid fiske kring *Nore Kvarn* i *Vänneån* utanför halländska *Knäred* som flugfiskeprofilen och spöbyggaren *Kenneth Boström* år 1967 kom på idén till *Rackelhanen*. Sedan dess har denna äktsvenska fluga blivit känd över stora delar av flugfiskevärlden.

Flugan bands ursprungligen för att imitera en nattslända som just kläckts till en vingad insekt strax under vattenytan, men den fungerar utmärkt som imitation av nattsländor i alla stadier, från nykläckta till äggläggande och "spent". Med avklippta vingar kan den också imitera en simmande nattsländepuppa.

Endast ett material behövs – ett "krusigt" polyarn, som används till såväl kropp och huvud som till de markanta, V-formade vingarna. Det material, som Kenneth i början använde till sina Rackelhanar, var ett speciellt polyarn till heltäckningsmattor (!), men i dag finns det utmärkta Rackelhanegarn att köpa på marknaden.

Jag hade glädjen och förmånen att tillhöra det lilla gäng av flugfiskare som fiskade i *Vänneån* vid den här tiden och av gode vännen Kenneth fick jag då och då exemplar av Rackelhanen "in the making" att testa i ån.

Den första tiden var Kenneth tveksam att visa upp flugan utanför den närmsta vänkretsen, eftersom han inte tyckte den var speciellt vacker att se på... Men "*Boström Sedge*", som Kenneth kallade flugan i början, visade gång på gång att den var en riktig "fishfinder" och Kenneth insåg att den var värd ett bättre öde än att bara gömmas i hans egen flugask och snart började den sitt segertåg runt flugfiskevärlden...

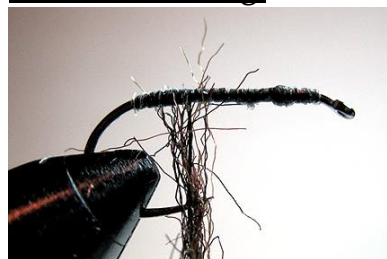
Namnet "Rackelhanen" fick flugan av flugbindarmästaren **Lennart Bergqvist** i Arvika som, när han såg flugan för första gången, tyckte den såg ut som en *rackelhane*, dvs en korsning mellan *orrtupp* och *tjäderhöna*...

Krok: torrfluge- eller sedgekrok, stl. 10 – 20 (I detta exempel hullinglös *Dohiku*, modell 301, stl. 10)

Bindtråd: liknande färg som polyarnet. Gärna förvaxad tråd.

Kropp, vingar, huvud: "krusigt" polyarn i önskvärd färg. Vanligast är ett brunt/mörkbrunt polyarn, men man kan använda andra färger, som överensstämmer med färgen på de nattsländor, som kläcker vid tillfället: oliv, beige, grå, brunröd, vit, etc. Färgerna kan också blandas och i det här exemplet har använts ett "melerat" polyarn som skiftar från nästan svart till ljusbrunt.

Bindbeskrivning:

1) Fäst bindtråden en bit bakom krokögat och linda bakåt till strax innan krokböjen och sedan tillbaka ca 2-3 mm. Vaxa en bit av tråden med klabbigt vax och dubba med finklippt polyarn (3-6 mm långa bitar)

2) Linda en ganska bullig kropp. Börja med två-tre varv bakåt mot krokböjen och linda sedan framåt. Detta ger en kropp med lite tjockare bakdel samtidigt som man säkrar polyarnfibrerna mot krokskaftet. Avsluta kroppen 4-5 mm från krokögat. Frisera eventuellt kroppen med sax om den verkar för "spretig".

3) Bind in en ca 4-5 cm lång bit polyarn snett över krokskaftet, där kroppen slutar. Om polyarnet är tunt, kan man behöva ta dubbelt av det. Håll den polyarnbit, som pekar bakåt, in mot krokskaftet och bind åt vid infästningspunkten med 3-4 hårda varv med bindtråden.

4) Gör likadant med den polyarnbit, som pekar framåt. Se till att de båda polyarnvingarna tillsammans bildar ett markant V-format tak över kroppen. Dra åt med flera kraftiga varv med bindtråden över vingroten.

5) Klipp av polyarnvingarna, så att de slutar i höjd med eller strax bakom krokböjen. Vaxa åter en bit av bind-tråden med klabbigt vax och dubba med lite nerklippt polyarn.

6) Linda den dubbade bindtråden 3-5 varv över och framför vingroten och forma ett litet bulligt huvud. Avsluta med whipfinish och frisera eventuellt huvudet på samma sätt som kroppen. När flugan är färdig kan den med fördel impregneras med flytande silikon, typ *Mucilin*, el. likn.

Det finns flera sätt att fiska Rackelhanen på.

I strömmande vatten kastas den med fördel snett uppströms och får sedan drifta med strömmen. Håll linkontakt med flugan under driften och ge flugan liv genom att då och då "rycka till" i fluglinan, så att flugan hasar fram en bit i ytan. När flugan driftat färdigt, kan man – om inte strömmen är alltför kraftig – ta hem med små "knyckiga" rörelser.

I stilla eller långsamt rinnande vatten tar man hem flugan på samma sätt genom att ge den små knyckiga, hasande rörelser.

Ett effektivt sätt är att ha en sjunkbehandlad tafs och/eller en kort sinktip och vid varje "rörelseknyck" dra ner flugan under vatten och sedan låta den flyta upp till ytan med hjälp av sin egen flytkraft (flugan måste då vara väl impregnerad).

Tight Lines!